

[Poul Møller.]

Dertil kommer, at staten må kunne forvente større indkomster i 1960-61. De højere huslejer betyder en højere indtægt til staten fra grundejerne, og på en lang række andre områder står staten over for stigende indkomster. Den højere økonomiske aktivitet, som den højtærede minister talte om var på vej i 1959, vil den ikke give højere indkomster, og vil det ikke medføre højere beskatning i 1960-61? Vil det ikke give dækning? Derfor kan jeg ikke se andet, end at der virkelig skulle være grundlag for, at vi i 1960-61 skulle kunne nå frem til at lette beskatningen.

Så siger den højtærede minister: hvad er det for psykologiske faktorer, man taler om? Tror man, vi kan opspare mere? Ja, selvfølgelig tror vi det. Hvis vi stiller opsparingen bedre, kan vi opspare mere. Hvis vi foretager en skattelettelse, får folk mere at spare af. Jeg tror netop, det er finansministeren, der engang har sagt: jeg vil give folk noget at spare af. Det er det, vi vil gennem denne reform. Vi er alle sammen indstillet herpå, og jeg tror, vi kan styrke arbejdsindsatsen ved at gå over til en proportional beskatning. Er der så grund til at spørge, hvad det er for psykologiske faktorer, der skal styrke arbejdsindsatsen? Skal vi ikke have lov at regne med, at det vil give stigende indkomster, at det vil give dækning, således at staten, hvis den har udlånsforpligtelser i 1960-61, som den ikke har nået at få afviklet, så i hvert fald har en sådan likviditet, at den kan skaffe penge, den ikke kunne skaffe før, ved at sælge obligationer på markedet?

Til sidst må jeg anholde den højtærede minister, når han siger, at det ikke bliver en skattelettelse på gennemsnitlig 100 kr. pr. skatteyder. Den højtærede minister ved, at denne påstand er urigtig, det kan han se af tabeller og beregninger. Så siger han ganske vist, at ophæver man 30 pct.s nedslagsreglen, vil marginalbeskatningen i visse tilfælde blive højere, men det gælder ikke alle dem, der kommer ind under proportionalbeskatningen. Den højtærede minister skulle gøre sig klart, om han vil bevare systemet med 30 pct.s nedslagsreglen eller gå over til proportionalbeskatningen. Vil han det, skulle han arbejde sammen med oppositionen, med retsforbundet og

det radikale venstre for at få denne skatte-reform gennemført.

Foged: Den højtærede finansminister giver nu udtryk for, at det tilsyneladende kun er landbrugere med indkomster på over 20 000 kr., der opnår de nedslag, som man får ved forudbetaling af skat. Det er rigtigt, at efter vort forslag drejer det sig kun om ca. 10 000 personer, men ministeren glemmer, at de personlige fradrag, vi har foreslået, vil alle de andre landbrugere og for øvrigt alle, der ligger i de indkomstklasser — jeg må beklage, at landbruget ligger i disse lave indkomstklasser — kunne få nytte af. Så er det ikke realistisk at sige, at kun 10 000 inden for disse erhvervsgrupper vil få nedslag, det gælder alle inden for disse grupper netop på grund af forslagens opbygning.

Når finansministeren siger, at staten skal være i fred, forstår jeg det godt, når det er en finansminister, der taler. Men der må være en vis gensidighed mellem staten og dens borgere, og ser man på en liste over, hvordan det er gået med finansloven i de sidste år, kan man ikke just påstå, at borgerne har fået lov til at være i fred. Jeg tager tallene i hurtig rækkefølge fra 1955-56, det er vel også dem, den højtærede minister erindrer tydeligst: 4,3 milliarder, 4,7, 5,0, 5,5, 5,9, det går rask opad. Jeg vil i denne forbindelse tro, at finansministeren også mener, at borgerne snart skulle have lov til at være i fred.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne sige til den ærede ordfører for forslagsstillerne (Poul Møller), at der er mange gode tanker i dette forslag til beslutning. Det gav jeg også udtryk for i mit første indlæg. Men det, der forekommer mig lidt mærkeligt, er, at man mener, at en skatteenedsættelse på 250 mill. kr. kan løse alle problemer, og det får man jo nærmest indtryk af, når man hører de to ærede ordførere. Jeg gør opmærksom på, at der er ca. 1½ mill. skatteydere, og dividerer man 1½ mill. op i 250 mill. kr., giver det 166 kr. til hver, men alle får ikke 166 kr., nogle får mindre, andre mere. Det har jeg heller ikke bebrejdet den ærede ordfører for forslagsstillerne. Det, jeg har sagt, er, at det væsentlige indhold af dette forslag er, at